

[Indenrigs- og boligministeren.]

er i øjeblikket godt 23 000 lejligheder under opførelse her i landet. I 1952 blev der igangsat ialt 23 000 lejligheder, og jeg regner med, at der i år skal igangsættes ca. 17 000 lejligheder med statslån, hvortil kommer et antal lejligheder, opført efter utraditionelle byggemetoder. Lægger man hertil det forventede antal lejligheder, som bliver igangsat uden statslån, vil der være mulighed for, at der i 1953 kan igangsættes op imod 25 000 lejligheder.

Jeg har vist lov til at sige, at det byggeprogram, som er lagt for 1953, er af meget stort omfang, faktisk lige så stort som det program, der fornylig af det socialdemokratiske parti blev fremsat her i tinget. Men jeg må samtidig erkende, at selv med dette omfang må der bygges nogle år endnu, før bolignøden er overstået.

Der er dog i denne forbindelse andre forhold, som spiller ind og bevirker, at bolignøden ikke er så ligetil at overvinde, forhold, som har betydning for det emne, vi kommer til at diskutere i forbindelse med dette lovforslag. Det er tidligere påvist, at hvis man i dag havde en boligefterspørgsel, som svarede til den i 1939, ville der være tilstrækkeligt med lejligheder til rådighed, men ikke mindst på grund af den lave husleje i den ældre boligmasse er boligefterspørgslen steget voldsomt,

Vi er altså nu i fuld gang med at bygge os ud af bolignøden, og jeg tror ikke, det kan nytte at vente med at sanere, indtil det tilstrækkelige antal boliger er frembragt. I så fald er jeg bange for, at saneringen aldrig vil blive gennemført. Man må nemlig i denne forbindelse erindre, at vanskelighederne for boligbyggeriet vil vokse omkring 1960, fordi man fra dette tidspunkt må regne med, at de store fødselsårgange fra krigsårene vil komme i den alder, hvor de efterspørger boliger og dermed forøger presset på boligmassen. Derfor er det også så magtpåliggende at få udviklet den moderne byggeteknik, inden denne voldsomme forøgelse af efterspørgslen indtræder, og at få uddannet en stor del af den ufaglærte arbejdskraft til at deltage i byggeriet.

Det lovforslag, som jeg hermed fremsætter for det høje ting, er endelig heller ikke et lovforslag, som vedrører saneringen i al almindelighed, men alene genopbygningen af den resterende del af Adelgade—Borgergadekvarteret. Der er i den tilbageværende

del af saneringskvarteret 131 ejendomme, som indeholder 1 773 lejemål, hvoraf de 994 er beboelser, medens resten er erhvervslejemål. Det må først og fremmest være opgaven ved genoptagelsen af saneringen at skaffe disse 994 familier tag over hovedet. Københavns kommune regner med, at afslutningen af saneringen skal foregå over en kortere årrække med nedrivning af ca. 100 lejligheder halvårlig fra april 1954. Kommunen har lovet at påtage sig at anvisе lejerne anden bolig — der kan her blive tale om ejendomme, som tilhører kommunen —, men en del af lejerne i saneringskvarteret vil være henvist til at søge lejligheder andetsteds, og det vil navnlig sige i nybyggeriet. Kommunen har her allerede orienteret sig hos et af de største boligselskaber og vil snarest rejse spørgsmålet overfor samtlige store boligselskaber her i byen. Kommunen vil her dels søge at få stillet lejligheder, som bliver ledige i det allerede opførte byggeri, til rådighed i forøget omfang, dels søge at få dispositionsret over lejligheder i nybyggeriet. To boligselskaber har projekteret byggeri, der indeholder i alt 728 boliger, på et areal i Husum, og kommunen overvejer at søge en del af disse lejligheder finansieret efter reglerne for social-filantropisk byggeri og stille disse lejligheder til rådighed for saneringskvarterets beboere. Det må selvfølgelig forudses, at i hvert fald en del af familierne i saneringskvarteret ikke har råd til at betale den højere leje, nybyggeriet i dag kræver; i visse tilfælde vil lejen i nybyggeriet ligge på det 4—5-dobbelte af lejen i saneringskvarteret. Det er grunden til, at Københavns kommune har tilbudt at betale differencen i lejen i et vist åremål for de familier, som har brug for det.

Efter disse mere almindelige bemærkninger skal jeg gøre nogle få bemærkninger om selve lovforslaget.

Dette lovforslag er udarbejdet i overensstemmelse med de regler, som dette høje ting allerede tidligere har bekendt sig til, nemlig de regler, der indeholdtes i 1941-loven, ikke blot fordi Københavns kommune har foreslået denne løsning, men også fordi køberne af grundene i saneringskvarteret i sin tid havde for øje — og det var vel for dem i nogen grad en forudsætning —, at der ville kunne ydes lån efter 1941-loven. Det er, som tidligere nævnt, alene